

**2007 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE
KANUN TASARILARI İLE 2005 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU
TASARILARININ PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME
TUTANAKLARI**

BAŞKAN: Sait AÇBA
BAŞKANVEKİLİ: Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)
SÖZCÜ: Sabahattin YILDIZ (Muş)
KATİP: Mehmet SEKMEN (İstanbul)

-----O-----

14.11.2006

İÇİNDEKİLER
- DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI

.....

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Akçam.
Sayın Akif Hamzaçebi.
Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli temsilcileri; ben çok kısa olarak bir iki konuda konuşmayı planlamıştım. Ancak, son konuşan arkadaşımızın, Sayın Akçam'ın bazı değerlendirmeleri üzerine, konuşmamın çerçevesini biraz daha farklı çizmek istiyorum.

Hepsini not edemedim; ama, Sayın Akçam o kadar kendine has, veciz cümleler kullandı ki, doğrusu şaşırdım. Bunları ilk kez Sayın Akçam'dan duyuyorum.

Örneğin, dış işleri politikasını bugün sokakta herkes konuşabilir hale gelmiştir. Neden bugün? Çünkü, AKP Hükümeti var. Daha önce böyle bir şey konuşulamıyordu. Cumhuriyet Halk Partisi soğuk savaş dönemi üslubuyla konuşuyor. Oysa, artık küresel bir dünya var. 1989'da Berlin Duvarı yıkıldı vesaire, vesaire... Birçok şey söyleyebiliriz. Dışişleri politikası bugün artık halka paraleldir. İşte, Büyük Ortadoğu Politikasının neden içindeyiz? Kıbrıs'ta Cumhuriyetçi Türk Partisinin Sosyalist Enternasyonale üye olmasını bile AKP Hükümetinin çalışmalarına, başarısına, dünyadaki itibarına bağlayan, beni oldukça şaşırtan bir anlayışla karşı karşıya kaldım.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Şaşırdınız galiba...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Evet, şaşırdım.

Niye şaşırdığımı açıklayalım:

Değerli arkadaşlar, Berlin Duvarı 1989'da yıkıldı. Berlin Duvarının yıkılmasıyla başlayan süreç Sovyetler Birliğinin dağılmasıdır hepinizin bildiği gibi. Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla birlikte, adına ne dersek diyelim, ister tek kutuplu dünya diyelim istersek artık Amerika Birleşik Devletleri'nin hakim olduğu dünya veya ABD'nin karşısında başka bir süper gücün olmadığı bir dünya, küresel dünya, başka ne dersek diyelim, ama, sonuçta, Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra oluşan dünyayı gerçekten tek kutuplu bir dünya olarak isimlendirebiliriz ve o tarihten sonra, Amerika'daki birçok düşünür, sosyolog, felsefeci başta olmak üzere, yeni dünya düzenine ilişkin birçok görüş ortaya atılmıştır. Bunları geçmiş Dışişleri Bakanlığı bütçelerinde de konuştuk.

İşte, bir düşünür, Fukuyama “tarihin sonu mu” dedi. Tarihin sonuna geldik, yani, artık kolektivist ekonomiler çöktüğüne göre, bu, piyasa ekonomisinin, liberal dünyanın kolektivist ekonomi, kolektivist dünya karşısındaki zaferidir, o halde, artık insanlığın gidebileceği, varabileceği herhangi yer yoktur, bu, o nedenle tarihin sonudur anlamında bir tez ileri sürdü.

Sonra, bir başka düşünür. Hantington, medeniyetler çatışması diye bir başka tez ortaya koydu. Ulus devletler belki yine devam edecek, ama, artık yeni dünya düzeninde çatışmaların odağını, merkezini medeniyetler belirleyecek, medeniyetler arasındaki çatlaklar, fay kırıkları yeni çatışmaların kaynağı olacaktır. Artık, ulus devletlerin çatışmaları çok önemli olmayacak dendi.

Bu çerçevede, yine bunlar tartışılırken, Amerika'nın Büyük Ortadoğu Projesi ortaya çıktı. Amerika'nın Büyük Ortadoğu Projesi, bu saydığım gelişmelerle, tartışmalarla yakından ilgilidir. Medeniyetler çatışmasında, Hantington der ki: “Artık yeni dünyada Batı'ya, liberal demokrasiye en büyük tehdit Müslüman ülkelerden gelecektir, İslam dünyasından gelecektir.” Daha önce kolektivist ekonomilerin veya Sovyetler Birliğinin şekillendirdiği diğer bloğun liberal demokrasiye yönelttiği tehdit artık İslam dünyasından gelebilir. O nedenle, Büyük Ortadoğu Projesi, bu tehdiye karşı, Amerika'nın öncülüğünü yaptığı liberal dünyanın bir savunma projesidir.

Bir kere, bu konseptler doğru mu değerli arkadaşlar? Bunları aslında keşke geniş bir zaman olsaydı tartışabilseydik.

Neden “Büyük Ortadoğu Projesinde yer aldık” şeklinde bir cümle kullandı Değerli Akçam. Efendim, bir kere siz bu tartışmayı, bu liberal düşünürlerin sunmuş olduğu yeni dünya düzenine yönelik çerçeveyi kabul ediyorsunuz, bu çerçeve içerisinde Türkiye'ye biçilen rolü siz alıp burada, işte yeni dış işleri politikası, Adalet ve Kalkınma Partisinin yeni politikası diye bize anlatıyorsunuz. Ben bundan üzüntü duydum.

Değerli arkadaşlar, Adalet ve Kalkınma Partisinin Hükûmet olduğu süreci lütfen hatırlayın. Seçim programında “IMF ve Dünya Bankası yönetimine terk edilmiş ekonomiyi bu ellerden kurtaracağız” sözünü veren Adalet ve Kalkınma Partisi, 1 Mart Tezkeresinin reddedildiği tarihe kadar, Amerika'nın Irak'a yapacağı müdahaleyi bütçeyle ilişkilendirmiştir. Böyle bir savaşı, Amerika'nın Irak'a yapacağı müdahalede, Türkiye'nin Amerika'ya vermesi muhtemel desteği bütçe açığını kapatmada kullanmak istemiştir. Böyle bir ayıbı, siyasete maalesef Adalet ve Kalkınma Partisi sokmuştur.

Ne zaman ki, 1 Mart Tezkeresi Parlamentoda reddedilmiştir, cuma günü reddedilmiştir yanlış hatırlamıyorsam, o cumartesi pazar be dedim ki, Hükûmet mutlaka bir geniş önlem paketini açıklayacaktır, açıklamazsa, pazartesi günü piyasalar ve ekonomi çökecekti çünkü. Ve o hafta sonu, Sayın Başbakan, yanlış hatırlamıyorsam, 16-17 katrilyon Türk Liralık bir önlem paketini, vergiler ve harcama tasarruflarıyla dolu bir önlem paketini kamuoyuna açıklamıştır. Niye 1 Martı beklemiştir Hükûmet? Ola ki, 1 Mart Tezkeresi geçmiş olsaydı, Amerika Birleşik Devletlerinden para almayı, kaynak almayı beklemiştir. O kaynakla IMF'siz bir ekonomi politikasını yürütmeyi planlamıştır. Sayın Akçam'ın savunduğu, halka mal olmuş dış politika anlayışı budur değerli arkadaşlar.

Bunun devamını da yaşadık. Amerika'yla yapılan stand-by anlaşmalarında bir 1 milyar dolar vardı, 1 milyar dolar meselesi vardı. Türkiye, eğer Irak'a girmezse, Irak'a müdahaleden vazgeçerse, böyle bir şeyi açıkça ifade ederse, o 1 milyar doları alacaktı. (CHP sıralarından “Dubai kredisi” sesi)

Efendim, işte, ama girdi bu, oralara girdi. İşte, halka mal olmuş politika anlayışı bu.

Değerli arkadaşlar, Adalet ve Kalkınma Partisi nasıl ekonomide savunduklarının tam tersini yapıp...Eksi söylemde, bu söylemin ileri gelenleri hep Allah'ın ipine sarılmaktan söz ederdi, ama, 1

Mart Tezkeresi reddedildikten sonra IMF'nin ipine sarıldınız ve öyle ayakta kalabildiniz değerli arkadaşlar.

MEHMET ERGÜN DAĞCIOĞLU (Tokat) – Siz hangisine sarılmanın daha güzel olduğunu düşünüyorsunuz?

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Siz ne yapacaktınız?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim?...

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Siz iktidar olsaydınız ne yapacaktınız?

MEHMET ERGÜN DAĞCIOĞLU (Tokat) – Siz hangisine sarılırdınız?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Dağcıoğlu, bak, cevap veremiyorsunuz. Diyemiyorsunuz ki, hayır biz Allah'ın ipine sarıldık.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Değerli arkadaşlar, müsaade ederseniz, ben, bunu cevaplamaya hazırım. Eğer zamanımız müsaitse, Sayın Başkandan talep ederiz, bütün bu konuşmaları yaptıktan sonra oraya gelirim değerli arkadaşlar.

Ben Sayın Akçam'a Francis Fukuyama'nın "Devlet İnşası" Kitabını da okumasını öneririm. Krize giren ülkelerin nasıl güçlü devlete sahip olmayan ülkeler olduğunu ve tarihin sonu projesinden, bir miktar açık ifade etmese de nasıl hafif bir dönüş yaptığını Fukuyama orada gayet iyi ifade eder.

Değerli arkadaşlar, Büyük Ortadoğu Projesi budur. Büyük Ortadoğu Projesinde Türkiye'nin yeri yoktur, olmamalıdır. Türkiye, Batı'ya yönelecek olan tehdit artık İslam dünyasından gelecektir, bu nedenle, burada bir kalkan oluşturulmalı, burada liberal demokrasiye, Amerika'ya yönelecek tehditleri engelleyelim yaklaşımıyla kurulacak bir kalkınma çemberinin içinde olamaz. Türkiye, tabii ki, demokrasisi olan bir ülkedir, işleyen demokrasisi olan tek İslam ülkesidir. Türkiye, laik bir ülkedir, tek laik İslam ülkesidir. Türkiye, tabii ki, yönünü Batı olarak çizmiştir, yönünü taa Tanzimat Fermanından beri Batı'ya çevirmiş bir ülkedir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, Akif Bey...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Tabii ki, Amerika Birleşik Devletleri Türkiye'nin müttefikidir, hiç tereddüt etmiyorum. Ama, Türkiye'nin dış politikasında, Avrupa Birliğiyle olan ilişkilerinde Amerika Birleşik Devletleri'yle olan ilişkilerinde bizi çaresiz, güçsüz konumda gören bir anlayışla müzakerelere kalkıştığımız takdirde veremeyeceğiniz taviz yoktur. Sorun burada başlamaktadır. Biz, önce kendimize güvенеceğiz değerli arkadaşlar. Biz, kendimize güvенеceğiz, kendimize güvendiğimiz takdirde, Batı'yla, Amerika Birleşik Devletleri'yle, Avrupa Birliğiyle, aslında ekonomik yönden, birçok yönden ondan bizden şüphesiz güçlü, bunu hiç kimse inkâr etmiyor. Ama, onların bu gücü karşısında Türkiye'yi çaresiz görmeyen, Türkiye'yi güçlü gören bir anlayışla bu müzakerelere girsek, elde edemeyeceğimiz hiçbir sonuç yoktur. Ben, Türkiye'nin Avrupa Birliğine üyeliğinin bu Hükûmetle değil, ama, gelecekte başarıyla sonuçlanacağından eminim. Türkiye, serbest dolaşımında da o hakkını elde edecektir. Türkiye, ekonomik büyümesini gerçekleştirirse, diğer alanlarda reformlarını sağlarsa, Türkiye, laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti sisteminden, düzeninden vazgeçmezse, Türkiye, Fransa'nın referandumunu da aşar, diğer ülkelerin referandumunu da aşar, belki o günlerin havası içinde o ülkeler belki referandumda da ihtiyaç duymayacaklardır. Ama, bu kararlılıkla, bu güçle Avrupa Birliğiyle müzakere edecek bir kadro gerekiyor Türkiye'ye. Yok...

İşte, bakın, Avrupa Birliği ilerleme raporunu okuyorum. Şu ilerleme raporu bile, Hükûmetin - Sayın Bakanı tenzih ediyorum, Sayın Bakan, Avrupa Birliğiyle ilişkilerden sorumlu değil- bu konuda

ne kadar dağınık olduğunu gösteren bir rapor. “Dolaysız vergiler alanında Türkiye uyum gösterememiştir” diyor. Oysa, Avrupa Birliğinin dolaysız vergiler alanında uyum isteyen bir direktifi yoktur. Ama, Türkiye, bu konuda ilerleme raporunda eleştiriliyor.

Devam ediyorum. Madem, buradan açtım cümleyi.

“Sermayenin serbest dolaşımı konusunda önemli kısıtlamalar mevcuttur” diyor. Türkiye, sermayenin serbest dolaşımı konusunda Avrupa Birliğinin, dünyanın en liberal ülkeleriyle eşit sayılabilecek, hatta, onlardan çok daha ileri bir düzeyde bir serbestiye sahiptir. Bu serbestidir ki, Türkiye'nin cari açık konusunda ekonomisini korunmasız bırakan. Avrupa Birliğinin, bizden daha ileri ülkeleri bile sermayenin hareket serbestisi konusunda bizden daha kısıtlayıcı bir mevzuata sahiptir. Ama, Avrupa Birliği bizi burada eleştiriyor ilerleme raporunda, bizim Avrupa Birliğinden sorumlu Bakanımız da bunu getirip Türkiye'ye sunuyor. Güya Avrupa Birliğiyle müzakere ediyor. Avrupa Birliğiyle müzakere eden bir Sayın Bakan yok Türkiye'de. Avrupa Birliğinin dediklerini alıp tercüme edip bize dağıtan bir Sayın Bakanla, Sayın Babacan'la karşı karşıyayız.

Devam ediyorum.

“Avrupalı işçilerin serbest dolaşımı konusunda Türkiye'de kısıtlamalar mevcuttur” diyor.

Değerli arkadaşlar, bizim işçilerimiz konusunda serbest dolaşımı bize taahhüt etmeyen bir Avrupa Birliğinin acaba bu konuda bunu bu ilerleme raporuna yazması doğru mudur? Yani, bundan bir Sayın Bakanın, sorumlu Bakanın rencide olması gerekmez mi?

Türkiye, Kyoto Protokolünü onaylamamıştır” diyor. Merak ediyorum. Bildiğim kadarıyla, Avrupa Birliğinin ülkelerinin hepsi Kyoto Protokolü'nü onaylamamıştır. ABD'yi saymıyorum, Avrupa Birliğinin üyesi değil zaten, ABD zaten imzalamıyor. Yani, Türkiye'den şimdi Kyoto Protokolü imzasını istemek doğru mudur değerli arkadaşlar? Yani, ben Kyoto Protokolü'ne karşı değilim içerik olarak, ama emisyonun Türkiye için şu anda sınırlanmasının tartışılması, Türkiye'nin büyümesinin tartışılması anlamındadır değerli arkadaşlar. Ama, Avrupa Birliğiyle ilişkilerde sorumlu Bakanımız, bize, getirip, bunu buraya dağıttı, dağıttırdı, işte, aldık neyse, bir değerli konuşmacı arkadaşımız da, halka mal olmuş dış politika anlayışından söz ediyor, üzüntü duyuyorum. Sayın Akçam'a ben şu İlerleme Raporu'nu okumasını öneriyorum.

ZEKERİYA AKÇAM (İzmir) – Ezbere biliyorum.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, okumamışsınız.

BAŞKAN – Karşılıklı tartışmaya girmeyelim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başkanım, toparlıyorum.

Arkadaşımız, Cumhuriyet Halk Partisini bıraksın da biraz kendisine baksın. On sene önce, Avrupa Birliği konusunda, Meclis tutanaklarında, sizin bugünkü değerli büyükleriniz acaba hangi lafları etmiş, bugün hangi lafları ediyor, bunları kıyaslasın. Bunları burada tekrar ederek zamanınızı almak istemiyorum. Geçmiş bütçelerde bunları söyledim çünkü.

Değerli arkadaşlar, bunları söyledikten sonra, çok kısa, soru mahiyetinde ben bir iki konuyu gündeme getirmek istiyorum.

Dışişleri Bakanlığı bütçesinde konuşan arkadaşlarımız çok güzel değerlendirmeler yaptılar. Bu değerlendirmelerden sonra benim o konulara girmem de doğru değil, ancak Türkiye'nin PKK'yla mücadele konusunda atadığı özel temsilcinin işlevinin ne olduğunu merak ediyorum. Sayın Başbakan, Sayın Bakan bunu açıkladılar, özel temsilci Sayın Edip Başer'in konuşmalarını da zaman zaman dinliyorum. Televizyonda bir açık oturumda konuşmalarını dinledim. Konuşmasından, Sayın Başer'in konuşmasından çok mutlu oldum. Kesinlikle PKK'yla bir müzakerenin söz konusu olamayacağını, böyle bir izlenimin doğmuş olması halinde bunu kabul etmeyeceğini, kabul edilmesi

istendiği takdirde de bu görevi bırakacağını ifade etti. Bu güzel bir kararlılık, aynı kararlılığın Hükûmette de olduğunu ümit ediyorum, ancak PKK ile bir müzakere olmadığını, amacın öyle olmadığını anlıyorum, en azından Türkiye'nin amacının böyle olmadığı açık. Ancak, bu özel temsilci ne yapacaktır, ben bunu merak ediyorum. Mademki bu değilse, Amerika Birleşik Devletleri bu müessesenin ihdasını istediye, acaba müttefikimiz Amerika Birleşik Devletleri bu konuda neyi arzu etmektedir ve Türkiye bundan neyi beklemektedir? Ben, bunun, bu özel temsilci işinin Türkiye'ye bir yararı olacağı kanaatinde değilim. Eninde sonunda, bu, Türkiye'yi, arzu etmese de, terör örgütüyle müzakereye getirebilecek bir ilişki diye görüyorum. Bence, Türkiye, bu ilişkiyi baştan reddetmeli, bu işe son vermeli diye düşünüyorum. Politika gereği Hükûmet belki bir süre bunu devam ettirebilir, ama buradan Türkiye'ye bir yarar gelmeyeceğini bilmeliyiz. Ben bunu merak ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

.....

.....

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, bir soru...

BAŞKAN – Sataşma falan yok, bazı tavsiyeler var.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Soru sorma hakkımı kullanmak istiyorum.

BAŞKAN – Tamam, soru sorma hakkınızı kullanın.

Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Akçam'ın, bu gençliğine ve o güler yüzüne yakışmayan, aslında kibar olmayan bir üslubu var. AKP ile CHP arasındaki politik üslup farkını gündeme getirirken, o gençliğine ve gülen yüzüne yakıştıramadığım hakaretimiz cümlelerinden üzüntü duyduğumu belirtmeliyim. AKP ile CHP arasındaki uçurumdan söz ediyor.

MUSTAFA ELİTAŞ (Kayseri) – Aslında iyi bir tespit.

ZEKERİYA AKÇAM (İzmir) – Saygıyla karşılınması gerekir diye düşündüm.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Saygıyla mı? Öyle mi?

Yani, biraz daha pişeceksiniz tabii ki, biraz daha pişmeniz gerekecek.

Ben, size, Sayın Akçam, birkaç değerlendirmeme hiç cevap vermediniz, 2003 bütçesini nasıl yaptığınızı açıkladım. Irak Savaşını 2003 bütçesiyle nasıl ilişkilendirdiğinizi, orada ölecek olan Mehmetçiklerle nasıl bütçe yapmaya, bütçe denkleştirmeye çalıştığınızı söyledim, ben sizin yerinizde olsam, dünyadan haberdar olduğunuzu vurgulama adına birkaç kitap sayacağıma bunlara cevap verirdim.

Ben size iki kitap öneriyorum, gidin onları siz okuyun. Birincisi, medeniyetler çatışması üzerine, Türkiye'de ve dünyada meydana gelen tartışmaların toplandığı bir kitap. Vadi Yayınları...

ZEKERİYA AKÇAM (İzmir) – Biz orijinalinden okuyoruz, çevirilerde anlam kayması olduğu için.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – İşte, Sayın Akçam, orijinalinden okuyoruz derken kaçırıyorsunuz. Türkiye'de ve dünyada meydana gelen tartışmaların yer aldığı bir kitap. Türkiye'de meydana gelen tartışmalar Türkçe yapılıyor biliyorsunuz, dolayısıyla, siz İngilizcesini okuduğunuz için, o Türkçe tartışmaları kaçırıyorsunuz.

O kitapta bir bölüm vardır. Bu bölümde, bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı şöyle bir değerlendirmede bulunur.

BAŞKAN – Soru?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – “Medeniyetler atıŐması”nı okuduysanız, Huntington orada der ki: “Medeniyetler arasında en fazla bölünmüŐ olan lke Türkiye’dir.” Yani, ne Batılı olabilmif ne Müslüman kalmıŐ. İkiisi arasında bir açmazı yaŐayan, medeniyetler arasında bölünmüŐ bir lke.

Bu değerli yazar bütün Huntington’un görüŐlerini eleŐtirir, ama üstü kapalı biçimde bu görüŐüne sahip çıkararak, bunu alıp, Türkiye Cumhuriyetini kuranların ve yönetenlerin Őizofrenik yapısıyla özdeŐleŐtirir. Cmlerler tam böyle değil ama, okuduğunuzda oradan çıkan anlam budur. Bu değerli yazar, bugün Sayın BaŐbakanın dış politika danıŐmanıdır. Tabii ki siz bunları okumayacaksınız. Tabii ki bunları okumak, bunları konuŐmak sizin iŐinize gelmez. Ben, o kitapları okurken bunları da okumanızı size tavsiye ederim.

Ayrıca, yine, tarihin sonu mu konusunda Fukuyama’nın yazdığı kitap üzerine, yine Türkiye’de ve dünyada meydana gelen tartışmaların yayımlandığı, aynı isimli “Tarihin Sonu mu?” isimli kitabı, yine Vadi Yayınlarından, onu da okumanızı öneririm. Son derece güzel, değerli tartışmaların yer aldığı, her türdeki görüŐün kapsandığı kitaplar bunlar. Eğer onları okusaydınız, AKP ile CHP arasında, daha doğrusu sizinle CHP’deki arkadaşlar, tüm AKP demeyeyim, çünkü diğer arkadaşlar sizin slubunuzu kullanmıyor, diğer arkadaŐları ayırıyorum. Sizin bu yakıŐksız slubunuzla Cumhuriyet Halk Partililer arasındaki farkı, siz onları okusaydınız anlamıŐ olurduunuz ve Türkiye’nin dünya politikasındaki yerinin ne olması gerektiği konusunda böyle Őablon cmlerlerle konuŐmazdınız.

Teşekkür ederim.